

Dziennik rządowy

dla
okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

Rok 1858.

Oddział drugi.

Część V.

Wydana i rozestana dnia 4. Września 1858.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Verwaltungsgebiet der Statthaltereı in Lemberg.

Jahrgang 1858.

Zweite Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. September 1858.

12.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 4. Marca 1858. l. 7.300,

wydane do 12 urzędów obwodowych, do magistratu lwowskiego i dyrekcji policyi,

dotyczące ugody między Rządami wielkoksiążęco - badeńskim i cesarsko - austriackim, względem uznania ważności paszportów wzajemnie wystawianych do transportu zwłok.

Wysokie c. k. Ministerium Spraw Wewnętrznych oznajmiło pod d. 13. Lutego r. b. l. 3.540/240, odnośnie do wysokich reskryptów z d. 6. Maja, 4. Czerwca i 11. Sierpnia 1856., liczby 8.690, 13.149 i 19.488, że taka sama umowa względem uznania ważności paszportów wzajemnie wystawianych do transportu zwłok, jaka z Rządami bawarskim, saskim, pruskim, hanowerskim, brunswickim, tudzież anhalcko - bernburskim i anhaltsko - dessawskim zawarta została, stanęła teraz także między wielkoksiążęco - badeńskim i cesarsko - austriackim Rządem, przeto poczynszy od 1. Marca roku bieżącego także paszporty dla zwłok, wystawione od wielkoksiążęcych badeńskich uprawnionych władz w kraju za ważne uważać i względem austriackich paszportów dla zwłok z W. Księstwem Badeńskim, także według postanowień najpierw wspomnianego reskryptu tutejszego z dnia 6. Maja 1856, l. 8.690 zachować się należy.

Przyczém kopia rozporządzenia wielkoksiążęcego badeńskiego Ministerium Spraw Wewnętrznych z d. 30. Grudnia 1851, o transporcie zwłok, gdzie znajduje się także formularz tamtejszych paszportów zwłok, z tym dodatkiem w załączeniu udziela się, że do wystawiania takich paszportów w wspomnianém W. Księstwie oprócz samego wielkoksiążęcego Ministerium Spraw Wewnętrznych i czterech rządów obwodowych, wszystkie dotyczące urzędy powiatowe (miejskie, krajowe i wyższe urzędy) są upoważnione.

Daléj oznajmiło w Ministerium Spraw Wewnętrznych wysokim reskryptem z d. 25. Lutego 1858. l. 4.863/834, że c. k. naczelną Komendą Wojsk według pisma swego z d. 19. Lutego r. b. oddział 21. l. 617, o téj umowie c. k. krajowe Komendy jeneralne w Zagrzebiu i Temeswarze uwiadomiła z tém poleceniem, ażeby względem wystawiania takich paszportów do transportu zwłok w c. k. Pograniczu Wojskowém wobec W. Księstwa Badeńskiego zachowano według postanowień reskryptu jéj z d. 19. Maja 1856., sekc. III. oddział VIII. nr. 2.574, wysokim reskryptem ministeryalnym z d. 4. Czerwca 1856. l. 13.149 w głównej treści ogłoszonego, a przeto zgodnie z postanowieniami wys. reskryptu ministeryalnego z d. 6. Maja 1856. l. 8.690.

12.

Kundmachung der k. k. Statthalterei vom 4. März 1858 Z. 7300,

an die 12 Kreisbehörden, Lemberger Magistrat und die Polizei-Direction,
betreffend das Uebereinkommen zwischen der großherzoglich-badischen und der
kais. österr. Regierung, wegen Anerkennung der Gültigkeit der gegenseitig ausge-
stellten Leichen-Transportpässe.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat unterm 13. Februar d. J. Z. 3540/240, mit Beziehung auf die h. Erlässe vom 6. Mai, 4. Juni und 11. August 1856, Zahlen 8690, 13149 und 19488, bedeutet, daß ein gleiches Uebereinkommen wegen Anerkennung der Gültigkeit der gegenseitig ausgestellten Leichen-Transportpässe, wie ein solches mit den Regierungen von Baiern, Sachsen, Preußen, Hannover, Braunschweig, dann Anhalt-Bernburg und Anhalt-Dessau vereinbart worden ist, nunmehr auch zwischen der großherzoglich-badischen und der kais. österr. Regierung getroffen wurde, weshalb vom 1. März dieses Jahres anfangend, auch die von den großherzoglich-badischen competenten Behörden ausgestellten Leichenpässe im Inlande als gültig anzuerkennen sind, und sich bezüglich der österreichischen Leichenpässe gegenüber dem Großherzogthume Baden gleichfalls nach den Bestimmungen des erst-erwähnten hierortigen Erlasses vom 6. Mai 1856 Z. 8690 zu benehmen ist.

Dabei wird im Anbuge /- eine Abschrift der Verordnung des großherzoglich-badischen Ministeriums des Innern vom 30. December 1851 für den Transport von Leichen, worin auch das Formulare der dortigen Leichenpässe enthalten ist, mit dem Beifügen mitgetheilt, daß zur Ausstellung von Leichenpässen im gedachten Großherzogthume, nebst dem großherzoglichen Ministerium des Innern selbst und den vier Kreisregierungen, sämtliche betreffenden Bezirksämter (Stadt-, Land- und Ober-Ämter) competent sind.

Ferner hat das h. Ministerium des Innern mit dem hohen Erlasse vom 25. Februar 1858 Z. 4863/334 bekannt gegeben, daß das k. k. Armee-Ober-Commando laut seiner Zuschrift vom 19. Februar d. J., Abthl. 21 Nr. 617, die k. k. Landes-General-Commanden zu Agram und Temesvar von diesem Uebereinkommen mit der Weisung verständigt hat, sich bezüglich der Ausstellung von derlei Leichen-Transportpässen in der k. k. Militärgrenze gegenüber dem Großherzogthume Baden, nach den Bestimmungen seines mit dem hohen Ministerial-Erlasse vom 4. Juni 1856 Z. 13149 dem wesentlichen Inhalte nach bekannt gegebenen Rescripts vom 19. Mai 1856, Sec. III. Abthl. 8 Nr. 2574, sonach im Einklange mit den Bestimmungen des h. Ministerial-Erlasses vom 6. Mai 1856 Z. 8690, zu benehmen.

Allegat do Dziennika rozporządzeń dla obwodu Wyższego Renu nr. 1. 21. Stycznia 1852.,

względem transportu zwłok.

Nr. 915. Wielkksiąż. Ministeryum Spraw Wewnętrznych wydało względem transportu zwłok poniżej umieszczone rozporządzenie, które niniejszém podaje się do wiadomości publicznej, a którego ścisłe przestrzeganie poleca się dotyczącym władzom.

Fryburg dnia 13. Stycznia 1852.

Wielkksiążęcy Rząd dla obwodu Wyższego Renu.

J. A. d. A.

Röhrenbach m. p.

von Andlau m. p.

Rozporządzenie,

dotyczące transportu zwłok.

§. 1.

Nr. 17.641. Do przewiezienia trupa z miejsca śmierci dla pochowania go na inném miejscu, potrzebne jest pozwolenie władzy, które się udziela w formie paszportu (paszport dla zwłok).

§. 2.

Pozwolenie to nie może być nigdy udzielone względem zwłok takich osób, które zmarły na chorobę jaką zaraźliwą.

§. 3.

Jeżeli do transportu zwłok z miejsca śmierci na miejsce pogrzebu z powodu znacznej odległości lub z przyczyny użyć się mających środków transportu dłuższego czasu potrzeba, to mają takowe być zamknięte we dwie należyście ze sobą spojone trumny, z których zewnętrzna z metalu (cynku lub ołowiu), i dobrze zalótowana być powinna. W innych przypadkach dość będzie jeżeli będą dwie takie trumny z drzewa, z których jednak wewnętrzna smołą wylana być musi.

§. 4.

Paszport dla zwłok ma zazwyczaj od władzy policyjnej miejsca śmierci być wystawiony.

Beilage zum Verordnungsblatt für den Ober-Rheinkreis Nr. 1 21. Jänner 1852,

den Transport von Leichen betreffend.

Nr. 915. Das großherzogl. Ministerium des Innern hat für den Transport von Leichen die hier unten folgende Verordnung erlassen, welche andurch zur öffentlichen Kenntniß gebracht, und deren genaue Beobachtung den betreffenden Behörden empfohlen wird.

Freiburg den 13. Jänner 1852.

Großherzogl. Regierung des Ober-Rheinkreises.

J. A. d. A.

Söbrenbach m. p. von Andlau m. p.

Verordnung,

den Leichen-Transport betreffend.

§. 1.

Nr. 17641. Zur Wegführung eines Todten aus dem Sterbeorte Behufs der Beerdigung an einen anderen Ort, ist obrigkeitliche Erlaubniß erforderlich, welche in Form eines Passes (Leichenpaß) ertheilt wird.

§. 2.

Diese Erlaubniß darf für Leichen solcher Personen, welche an einer ansteckenden Krankheit gestorben sind, niemals gegeben werden.

§. 3.

Ist zu dem Transport einer Leiche von dem Sterbeorte an den Begräbnisort wegen großer Entfernung oder wegen der in Anwendung kommenden Transportmittel längere Zeit erforderlich, so muß dieselbe in zwei genau in einander gefügten Särgen eingeschlossen sein, von denen der äußere aus Metall (Zink oder Blei) und wohl zugelöthet sein muß. In anderen Fällen genügen zwei solcher Säрге von Holz, wovon jedoch der innere gut verpicht sein muß.

§. 4.

Der Leichenpaß ist in der Regel von der Staatspolizeibehörde des Sterbeortes auszustellen.

Wystawienie paszportu może tylko wtedy nastąpić, jeżeli od fizyka, albo gdyby zmarły znajdował się w zakładzie rządowym, od ustanowionego lekarza domowego udzielone będzie świadectwo, że śmierć nie nastąpiła w skutek zaraźliwej choroby, i że przy włożeniu zwłok do trumien zachowano przepisy paragrafu poprzedzającego.

Jeżeli zwłoki mają być wiezione za granicę, należy żądać także należytego wykazania się, że takowe za granicę przepuszczone będą.

§. 5.

Jeżeli zwłoki z zagranicy do W. Księstwa się wwożą, lub przez takowe przewożą, tedy władza policyjna rządowa miejsca pogranicznego, przez które się zwłoki wiożą, ma udzielić paszport, lecz tylko za przedłożeniem wystawionego od przynależnej władzy zagranicznej w należytej formie pozwolenia do wywozu, tudzież za udowodnieniem, że śmierć nie nastąpiła w skutek choroby zaraźliwej, że przy włożeniu zwłok w trumnę zachowano powyższe przepisy, a w razie stosownym, że zwłoki są przypuszczone za granicę.

§. 6.

O udzieleniu paszportu dla zwłok ma władza policyjna plebana miejsca śmierci, a względnie domowego kapelana zakładu rządowego, z którego zwłoki mają być wywiezione, spowodować do udzielenia swego zdania, i zdanie jego stosownie uwzględnić, nie będąc jednak takowem bezwarunkowo związaną.

§. 7.

Jeżeli śmierć nastąpiła wśród okoliczności wymagających sądowych oględzin trupa, tedy paszport zwłok nie może być wystawiony bez pozwolenia przynależnej władzy sądowej.

§. 8.

Paszporty dla zwłok mają być według następującego formularza wystawione: N. N. (nazwisko odprowadzającego zwłoki) pozwala się niniejszém, zwłoki N. N., który (a) dnia (datum) w (miejsce śmierci) zmarł (a) i według przepisów w trumny włożony (a) został (a), do (miejsce przeznaczenia) zawiéść (lub przez W. Księstwo przewiéść); wzywa się przeto wszystkie dotyczące władze miejsc, przez które się zwłoki przewozić będą, aby dozwoliły tego bez przeszkody, i w dalszym transporcie ile możności dały pomoc.

§. 9.

Do transportu zwłok, które do anatomicznych zakładów obydwóch uniwersytetów krajowych mają być odstawione, nie może niniejsze rozporządzenie

Die Ausstellung darf nur geschehen, wenn von dem Physikate, oder wenn der Verstorbene sich in einer Staatsanstalt befand, von dem angestellten Hausarzte ein Zeugniß ertheilt ist, daß der Tod nicht in Folge einer ansteckenden Krankheit eingetreten, und daß bei der Einsargung der Leiche die Vorschriften des vorhergehenden Paragraphes befolgt worden sind.

Soll die Leiche in das Ausland geführt werden, so ist auch ein gehöriger Nachweis darüber zu verlangen, daß dieselbe in das Ausland zugelassen werde.

§. 5.

Wenn eine Leiche aus dem Auslande in das Großherzogthum gebracht, oder durch dasselbe durchgeführt wird, so hat die Staatspolizeibehörde des Grenzortes, an welchem die Leiche eingeführt wird, den Leichenpaß zu ertheilen, jedoch nur auf Vorlage eines von der zuständigen ausländischen Obrigkeit in gehöriger Form ausgestellten Erlaubnißscheines zur Wegführung, so wie eines Nachweises, daß der Tod nicht in Folge einer ansteckenden Krankheit eingetreten, daß die obigen Vorschriften über die Einsargung befolgt sind, und geeigneten Falles, daß die Leiche in das Ausland zugelassen werde.

§. 6.

Vor Ertheilung des Leichenpasses hat die Polizeibehörde den Pfarrer des Sterbeortes, beziehungsweise den Hausgeistlichen der Staatsanstalt, aus welcher die Leiche abgeführt werden soll, zur Mittheilung seiner Ansicht zu veranlassen, und dessen Äußerung geeignet zu berücksichtigen, ohne jedoch unbedingt an dieselbe gebunden zu sein.

§. 7.

Ist der Tod unter Umständen eingetreten, welche eine gerichtliche Leichenbeschau erfordern, so darf der Leichenpaß nicht ohne der Einwilligung der zuständigen Gerichtsbehörde ausgestellt werden.

§. 8.

Die Leichenpässe sind nach folgendem Formular auszufertigen: Dem N. N. (Namen des Leichenbegleiters) wird andurch gestattet, den entseelten Körper des N. N., welcher am (Datum) zu (Sterbeort) gestorben und vorschriftsmäßig eingesargt worden ist, nach (Bestimmungsort) zu verbringen (oder durch das Großherzogthum zu führen); und werden deshalb sämtliche betreffende Behörden der Orte, durch welche die Leiche geführt wird, ersucht, dieses ungehindert geschehen zu lassen, und deren Fortbringung thunlichst zu fördern.

§. 9.

Auf den Transport der Leichen, welche an die anatomischen Anstalten der beiden Landes-Universitäten abgeliefert werden sollten, findet gegenwärtige Verordnung keine

być zastosowane. Co do uniwersytetu heidelberskiego, obowiązują wyłącznie postanowienia rozporządzenia z d. 27. Grudnia 1851. l. 17.548/53, a dla Fryburga dotychczasowe przepisy.

W Karlsruhe d. 30. Grudnia 1851.

Wielkksiąż. Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

von Marschall m. p.

Tueben m. p.

13.

Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa

z d. 15. Kwietnia 1858. l. 13.159,

wydane do wszystkich konsystorzów i c. k. urzędów obwodowych,

względem korpusów wojskowych, bransz, zakładów i osób wojskowych, które podlegają cywilno-duchownej jurysdyceji.

Z powodu zaszłej wątpliwości o duchownej jurysdyceji nieczynnego rezerwowego żołnierstwa, wydało wysokie c. k. Ministerjum Wyznań i Oświecenia reskryptem z d. 16. Marca r. b. l. 4.197/1.400, w porozumieniu z c. k. Nadkomendą Wojsk, następujące deklaratoryum:

Przesłany reskryptem ministeryalnym z d. 18. Lutego r. z. l. 2.062 spis korpusów wojsk, bransz, zakładów i osób wojskowych, które na mocy najwyższego postanowienia należą pod cywilno-duchowną jurysdyceję, zawiera zupełnie dokładne wyliczenie takowych, jak to już zawartym w powyższym reskrypcie wyrazem „wszelkie“ oznaczono, przeto, jak się samo przez się rozumie, wszystkie osoby wojskowe, które w wspomnionym spisie nie są wymienione, podlegają wojskowo-duchownej jurysdyceji. Gdy tedy żołnierze rezerwowi, którzy nie są czynnymi, nie są w nim wymienieni, przeto należy takowych, równie jak powołanych do czynnej służby, uważać za podlegających wojskowo-cywilnej jurysdyceji.

Ztąd tedy wynika, że dawniejsze postanowienia, zawarte w ogłoszonych pod d. 6. Grudnia 1852. l. 52.071, i 7. Lutego 1854. l. 5.372 reskryptach wysokiego Ministerjum Wyznań z d. 25. Listopada 1852. l. 4.749, i z d. 29. Stycznia 1854. l. 1.474, według których nieczynne żołnierstwo rezerwowe podane zostało pod cywilno-duchowną jurysdyceję, przestały obowiązywać.

Gołuchowski m. p.

Anwendung; für die Universität Heidelberg gelten ausschließlich die Bestimmungen der Verordnung vom 27. December 1851 N. 17548/53, und für Freiburg die bisherigen Vorschriften.

Karlsruhe den 30. December 1851

Großherzogl. Ministerium des Innern.

von Marschall m. p.

Turben m. p.

13.

Kundmachung der galiz. k. k. Statthalterei vom 15. April 1858 Zahl 13159,

an sämtliche Consistorien und k. k. Kreisbehörden,

hinsichtlich jener Truppenkörper, Branchen, Anstalten und Militär-Personen, welche der civilgeistlichen Jurisdiction unterstehen.

Aus Anlaß eines entstandenen Zweifels über die geistliche Jurisdiction der nicht activen Reserve-Mannschaft, hat das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht mit Erlaß vom 16. März l. J. Zahl 4197/1400, einvernehmlich mit dem k. k. Armee-Ober-Commando, folgendes Declaratorium herabgegeben:

Das mit dem Ministerial-Erlasse vom 18. Februar v. J. Zahl 2062 übersendete Verzeichniß jener Truppenkörper, Branchen, Anstalten und Militär-Personen, welche in Folge allerhöchster Bestimmung der civilgeistlichen Jurisdiction angehören, enthält eine erschöpfend vollständige Aufzählung derselben, wie schon durch den in dem obigen Erlasse enthaltenen Ausdruck „sämmliche“ angedeutet war, daher selbstverständlich alle jene Militär-Personen, welche in dem gedachten Verzeichnisse nicht erwähnt sind, der militärgeistlichen Jurisdiction unterstehen. Da nun die Reserve-Mannschaft, welche nicht activ ist, darin nicht benannt erscheint, so muß dieselbe gleich der zur activen Dienstleistung einberufenen, als der militärgeistlichen Jurisdiction unterstehend betrachtet werden.

Hieraus folgt nun, daß die früheren Bestimmungen in den unterm 6. December 1852 Zahl 52071 und 7. Februar 1854 Zahl 5372 kundgemachten Erlässen des hohen Ministeriums für Cultus vom 25. November 1852 Zahl 4749 und vom 29. Jänner 1854 Zahl 1474, wornach die nicht active Reserve-Mannschaft der civilgeistlichen Jurisdiction zugewiesen war, aufgehört haben wirksam zu sein.

Goluchowski m. p.

S p i s

korpusów wojskowych, branz, zakładów i osób wojskowych, podlegających
cywilno - duchownej jurysdykcji.

Liczba bieżą- ca	Nazwa korpusów wojskowych, branz, zakładów i osób wojskowych	Uwaga.
1	Pensyonowani Jenerałowie, chociaż są właścicielami pułku.	
2	Wszyscy pensyonowani, kwieskowani, lub z zatrzymaniem charakteru oficerskiego kwitowani oficerowie sztabowi i wyżsi oficerowie, urzędnicy wojskowi i strony wojskowe.	
3	Zakład wychowawczy córek oficerskich w Hernalts.	
4	Zakład wychowawczy córek żołnierskich w Szathmár i w Wiédniu (przedmieście Erdberg).	
5	Patentalni i rezerwacyjni inwalidzi.	
6	Traktyernicy i wszystkie inne za pozwoleniem władz wojskowych dla wykonywania rzemiosła lub innego zatrudnienia w koszarach lub innych budynkach wojskowych przebywające osoby cywilne.	
7	Wdowy i sieroty po osobach wojskowych.	
8	Zony, dzieci i sługi wymienionych w tym spisie osób wojskowych.	
9	C. k. Pogranicze Wojskowe i wszelkie pułki graniczne, jeżeli się zruchomione za granicą nie znajdują.	

W Wiédniu, dnia 20. Stycznia 1857.

Jan Michał Leonhard m. p.
apost. Wikaryusz polowy.

Uwaga. Jeżeli jednak wyżej wymienione osoby wojskowe do czynnej, luboć tylko tymczasowej lub pomocniczej służby przy takich korpusach wojsk, branzach, zakładach lub władzach wojskowych odkomenderowane są, lub do takich wojskowych szpitalów dla pielęgnowania i kuracyi są przyjęte, które należą pod wojskowo - duchowną jurysdykcję; tedy naówczas mają podlegać także wojskowo - duchownej jurysdykcji. Onéjże podlegają także urzędnicy na czas wojny ustanowieni, lekarze i inne strony wojskowe, tudzież osoby stanu cywilnego, które się na czas wojny przy armii zatrzymują.

V e r z e i c h n i s s

jener Truppenkörper, Branchen, Anstalten und Militär-Personen, welche der civilgeistlichen Jurisdiction unterstehen.

Post- Zahl	Benennung der Truppenkörper, Branchen, Anstalten und Militär-Personen	Anmerkung
1	Die pensionirten Generale, wenn sie gleich Regiments-Inhaber sind.	
2	Alle pensionirten, quiescirenden, oder mit Beibehaltung des Officiers-Charakters quittirt habenden Stabs- und Ober-Officiere, Militärbeamten und Parteien.	
3	Das Hernalser Officiers-Löcher-Bildungs-Institut.	
4	Das Szathmarer und Wiener (Vorstadt Erdberg) Mannschafts-Löcher-Erziehungs-Institut.	
5	Die Patental- und die Vorbehaltz- (Reservations-) Invaliden.	
6	Die Traiteurs und alle sonstigen, mit Bewilligung der Militärbehörden zur Ausübung eines Gewerbes oder einer Beschäftigung in den Casernen oder anderen Militär-Gebäuden sich aufhaltenden Civilpersonen.	
7	Die Witwen und Waisen der Militär-Personen.	
8	Die Frauen, Kinder und Diensthoten der in diesem Verzeichnisse erwähnten Militär-Personen.	
9	Die k. k. Militär-Grenze und sämmtliche Grenz-Regimenter, wenn letztere sich nicht mobil außer der Grenze befinden.	

Wien, am 20. Jänner 1857.

Johann Michael Leonhardt m. p.
apost. Feld-Vikar.

Anmerkung. Wenn jedoch die obbezeichneten Militär-Personen zu einer activen, wenn auch nur zeitweiligen oder aushilfsweisen Dienstleistung, bei solchen Truppenkörpern, Branchen, Anstalten oder Militärbehörden commandirt, oder in solche Militär-Seilanstalten zur Pflege und Behandlung aufgenommen werden, welche der militärgeistlichen Jurisdiction zugewiesen sind, so haben dieselben für diese Zeit gleichfalls der militärgeistlichen Jurisdiction zu unterstehen. Der letzteren sind ferner auch alle auf Kriegsdauer angestellten Bramten, Aerzte und sonstige Militär-Parteien, sowie auch diejenigen Personen des Civilstandes untergeordnet, welche sich für die Dauer des Krieges bei der Armee aufhalten.

14.

**Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa
z d. 16. Kwietnia 1858. l. 16.009,**

wydane do wszystkich konsystorzów, c. k. urzędów obwodowych i c. k. buchalteryi rządowej,
jako prowizoryczna ustawa o taxach, przepisana dla duchownego sądu małżeńskiego w archidiecezyi wiedeńskiej, jest obowiązująca także dla konsysterzów lwowskiego okręgu administracyjnego.

Wysokie c. k. Ministerjum Wyznań i Oświecenia reskrytem z dnia 6. Kwietnia r. b. l. 3.779/94, zezwoliło na zaprowadzenie przyzwolonej tymczasowie dla duchownego sądu małżeńskiego wiedeńskiej archidiecezyi ustawy taxalnej, także w konsysterzach znajdujących się w lwowskim okręgu Namiestnictwa w granicach najwyższego upoważnienia, obwieszczeniem z dnia 31. Października 1857. Dziennik praw Państwa nr. 216. *) oznajmionego.

Goluchowski m. p.

15.

**Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z d. 19. Kwietnia
1858. l. 16.546,**

którem postanowienie wysokich centralnych władz nadwornych co do wyjednania pozwoleń do założenia towarzystw assekuracyjnych zapomocą akcyj, podaje się do wiadomości powszechnej.

Wysokie Ministerjum Spraw Wewnętrznych zgodziło się według reskryptu z d. 14. Kwietnia 1858. l. 9.005/279 z Ministerjami Skarbu, Handlu i Sprawiedliwości, tudzież z najwyższą Władzą Policyjną na zasadę, ażeby pozwolenia na założenie towarzystw assekuracyjnych zapomocą akcyj na przyszłość zawisłem i uczynić od wpłaty przynajmniej 30procentowej na akcyje wydać się mające, przy zabezpieczeniu kwoty resztującej, i również przed pozwoleniem na pomnożenia funduszków istniejących już podobnych towarzystw assekuracyjnych żądać dowodu wpłaty przynajmniej 30procentowej na już wydane akcyje.

Goluchowski m. p.

14.

Kundmachung der k. k. galiz. Statthalterei vom 16. April 1858
Zahl 16009,

an alle Consistorien, k. k. Kreisbehörden und die k. k. Provinzial-Staatsbuchhaltung,

daß die für das geistliche Ehegericht bei der Wiener Erzdiöcese bestehende provis. Taxordnung auch für die Consistorien des Lemberger Verwaltungsgebietes giltig ist.

Das hohe k. k. Ministerium des Cultus und Unterrichts hat mit Erlaß vom 6. April l. J. Z. 3779/94 die Einführung der für das geistliche Ehegericht der Wiener Erzdiöcese provisorisch genehmigten Taxordnung, auch in den im Lemberger Statthaltereigebiete bestehenden Consistorien innerhalb der Grenzen der mit der Kundmachung vom 31. October 1857, R. G. Bl. Nr. 216 *), bekannt gegebenen Allerhöchsten Ermächtigung genehmigt.

Goluchowski m. p.

15.

Kundmachung der k. k. galiz. Statthalterei vom 19. April 1858
Zahl 16546,

womit die Bestimmung der hohen Central-Hofstellen in Absicht auf Erwirkung der Bewilligung zur Errichtung von Affecuranz-Gesellschaften mittelst Actien, zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Das hohe Ministerium des Innern hat laut Erlasses vom 14. April 1858 Zahl 9005/279 sich mit den Ministerien der Finanzen, des Handels und der Justiz, dann mit der Obersten Polizeibehörde in dem Grundsätze geeinigt, die Bewilligung zur Errichtung von Affecuranz-Gesellschaften mittelst Actien in Zukunft an die Bedingung einer wenigstens 30% Einzahlung auf die zu emittirenden Actien, unter Sicherstellung des Restbetrages zu knüpfen, und ebenso vor der Genehmigung von Fondsvermehrungen bereits bestehender derartiger Affecuranz-Gesellschaften die Nachweisung einer wenigstens 30% Einzahlung auf die bereits ausgegebenen Actien zu fordern.

Goluchowski m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1857 I. Abthl. XV. Stück Nr. 216.

16.

Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z d. 20. Kwietnia 1858. l. 16.549,

obejmujące najwyższy dokument koncesyi względem odstąpienia przestrzeni galicyjskiej kolei żelaznej z Krakowa do Dębicy, tudzież z Dębicy do Rzeszowa założycielom wschodnio-galicyjskich kolei.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższemi uchwałami z dnia 21. Marca i 7. Kwietnia r. b. zezwolić najłaskawiej moją załączonego dokumentu koncesyi na odstąpienie galicyjskiej przestrzeni kolei żelaznej z Krakowa do Dębicy wraz z obocznemi kolejami do Wieliczki i Niepołomic, oraz budującej się przestrzeni z Dębicy do Rzeszowa Panom Założycielom wschodnio-galicyjskich kolei, wymienionym w dokumencie koncesyi z dnia 3. Marca 1857., a oraz najłaskawiej nadać im koncesyę na dobudowanie wspomnionój przestrzeni do Przemyśla i otworzenie wszystkich linii publicznemu obrotowi z tém zastrzeżeniem, że koncesya wydana dokumentem z dnia 3. Marca 1857., ma rozciągnąć się tylko na przemysko-lwowską linię, wymienioną w §. 1. lit. a) téj koncesyi, zaś co do linii wymienionych w tym samym paragrafie pod lit. b) i c) ma być uchyloną koncesya, a natomiast wstąpić najwyższe przyrzeczenie, że koncesyonaryuszom daném będzie i do tych linii pierwszeństwo przed innymi ubiegającymi się, jeżeli zgodzą się na te same warunki, jakie do budowy i obrotu tych przestrzeni kolei podadzą trzecie osoby, i jeżeli do tego zobowiążą się prawnie najdalej w trzech miesiącach po oznajmieniu im tych warunków.

Co w skutek reskryptu wysokiego Ministeryum Handlu z d. 14. Kwietnia r. b. liczba 1.107 M. H. podaje się do wiadomości powszechnój.

Gołuchowski m. p.

My Franciszek Józef Piérwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;
 Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi,
 Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi;
 Wielki-Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogradu, Styryi,
 Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Górnego i Dolnego Szląska; Wielki
 Książę Siedmiogradu; Margrabia Morawii; uksiążęcony Hrabia Habs-
 burga i Tyrolu, Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego i t. d. i t. d.

16.

Kundmachung der k. k. galiz. Statthalterei vom 20. April 1858 Zahl 16549,

mit der Allerhöchsten Concessions-Urkunde, wegen Ueberlassung der galizischen Eisenbahnstrecken von Krakau nach Dembica, dann Dembica — Njeszow an die Gründer der ostgalizischen Bahnen.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit den Allerhöchsten Entschliefungen vom 21. März und 7. April d. J. mittelst der anliegenden Concessions-Urkunde die Ueberlassung der galizischen Eisenbahnstrecke von Krakau nach Dembica sammt den Flügelbahnen nach Wieliczka und Niepolomice, dann der im Baue begriffenen Strecke von Dembica nach Njeszow an die Herren Gründer der ostgalizischen Bahnen, wie sie in der Concessions-Urkunde vom 3. März 1857 genannt werden, Allergnädigst zu genehmigen und denselben die Concession zum Ausbaue der genannten Strecken bis Przemyśl, sowie zum Betriebe sämtlicher Linien unter der Beschränkung Allergnädigst zu verleihen geruht, daß die mit der Concessions-Urkunde vom 3. März 1857 gewährte Concession sich nur auf die im §. 1 lit. a. derselben erwähnte Linie Przemyśl-Lemberg erstrecken soll, bezüglich der in demselben §. unter lit. b. und c. erwähnten Linien hingegen die Concession zu entfallen und an deren Stelle die Allerhöchste Zusage zu treten hat: es werde den Concessionären bezüglich dieser Linien der Vorzug vor anderen Bewerbern erteilt werden, wenn sie dieselben Bedingungen eingehen, unter welchen dritte Personen sich zum Baue und Betriebe dieser Bahnstrecken anbieten, und wenn die Concessionäre sich hiezu längstens drei Monate, nachdem ihnen die Bedingungen bekannt gegeben werden, rechtsverbindlich erklären.

Dies wird in Folge hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 14. April l. J. Zahl 1107/H. M. zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Goluchowſki m. p.

Wir Franz Joseph der Erste,
von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;
König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardie und Venedigs, von
Dalmatien, Croatien, Slawonien, Galizien, Podomerien und Illyrien; Erz-
herzog von Oesterreich; Großherzog von Krakau; Herzog von Lothringen,
Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain, Bukowina, Ober- und Nieder-
Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren;
geführsteter Graf von Habsburg und Tirol, Großwojwod der Wojwodschafft
Serbien &c. &c.

Na prośbę Założycieli wschodnio-galicyjskiej kolei żelaznej, mianowicie *Leona* księcia *Sapiehy*, jako pierwszego kompetenta o koncesyę, i łączących się z nim *Władysława* hrabi *Badeniego*, *Józefa* hrabi *Baworowskiego*, *Włodzimierza* *Borkowskiego*, *Józefa* *Breuera*, *Włodzimierza* hrabi *Dzieduszyckiego*, *Stanisława* hrabi *Gołuchowskiego*, *Maurycego* de *Haber*, *Karola* księcia *Jabłonowskiego*, *Wincentego* *Kirchmajera*, *Kazimierza* hrabi *Krasickiego*, *Kazimierza* hrabi *Lanckorońskiego*, *Kajetana* hrabi *Lewickiego*, *Jęrzego* *Henryka* księcia *Lubomirskiego*, *M. Bachmiela* *Misesa*, *Kalięta* księcia *Ponińskiego*, *Adama* hrabi *Potockiego*, *Alfreda* hrabi *Potockiego*, *Władysława* księcia *Sanguszkę*, *Adama* księcia *Sapiehy*, *Edwarda* hrabi *Stadnickiego*, *Henryka* hrabi *Wodzickiego*, *Wita* hrabi *Żeleńskiego*, tudzież chcąc Naszemu Królestwu Galicyi otworzyć w jak najkrótszym czasie korzyści z budowy tamtejszych przestrzeni kolei żelaznych, i aby proszącym dać nowy dowód Naszej łaski, z ograniczeniem, że udzielona dokumentem z dnia 3. Marca 1857. koncesya rozciąga się tylko na wymienioną w §. 1. pod lit. a) linię przemysko-lwowską, zaś co do linii wymienionych w tym samym paragrafie pod literami b) i c) koncesya uchyloną została, a natomiast wstąpiło nasze przyrzeczenie, że koncesyonaryuszom daném hędzie i do tych linii pierwszeństwo przed innymi ubiegającymi się, jeżeli na te same zgodzą się warunki, jakie do budowy i obrotu tych przestrzeni kolei podadzą trzecie osoby, i jeżeli zobowiążą się do tego prawnie najdalej w trzech miesiącach po oznajmieniu im tych warunków, skłoniliśmy się udzielić pomienionym proszącym następującą dodatkową koncesyę na budowę kolei żelaznej.

§. 1.

Oddajemy zatem pomienionym koncesyonaryuszom: a) Otwartą już obrotowi publicznemu przestrzeń kolei rządowej do Dębicy wraz z obocznemi kolejami do Wieliczki i Niepołomic; b) przestrzeń z Dębicy do Rzeszowa, która się buduje, obie pod a) i b) wymienione przestrzenie z wszelkimi ruchomemi i nieruchomemi przynależnościami. Udzielamy dalej koncesyonaryuszom prawa wykończenia budowy wymienionęj pod b) linii, tudzież budowania c) lokomotywowęj kolei żelaznej, z Rzeszowa do Przemyśla iść mającęj, i obrotu wszystkich pod a), b) i c) wymienionych przestrzeni do transportu osób i rzeczy.

§. 2.

Od przeniesienia na siebie oddanego wymienionego powyżęj majątku nieruchomego nie opłacą akcyonaryusze żadnych należności, ale tylko na podstawie swęj dawniejszēj koncesyi z d. 3. Marca 1857. §. 26. stale oznaczoną należność stemplową w kwocie 1 złr. od wszelkich dokumentnych aktów niniejszego dokumentu koncesyi.

Haben über die Bitte der Gründer der ostgalizischen Bahn, namentlich des Fürsten Leo Sapieha, als ersten Concessionswerber, und der sich ihm anschließenden Ladislaus Graf Badeni, Joseph Graf Baworowski, Wladimir Ritter von Borkowski, Joseph Breuer, Wladimir Graf Dzieduszycki, Stanislaus Graf Goluchowski, Moriz von Haber, Carl Fürst Jablonowski, Vincenz Kirchmayer, Casimir Graf Krasicki, Casimir Graf Lanckoronski, Cajetan Graf Lewicki, Georg Heinrich Fürst Lubomirski, M. Rachmiel Mises, Calixt Fürst Poniński, Adam Graf Potocki, Alfred Graf Potocki, Ladislaus Fürst Sanguszko, Adam Fürst Sapieha, Eduard Graf Stadnicki, Heinrich Graf Wodzicki, Veit Graf Zelenki; und in der Absicht, Unserem Königreiche Galizien die Vortheile des Ausbaues der dortigen Bahnstrecke sobald als möglich zukommen zu lassen, und den Wittstellern einen neuerlichen Beweis Unserer Gnade zu geben, unter der Beschränkung, daß die mit der Concessions-Urkunde vom 3. März 1857 gewährte Concession sich nur auf die im §. 1 littera a. derselben erwähnte Linie Przemyśl - Zemberg erstrecken soll, bezüglich der in demselben §. unter lit. b. und c. erwähnten Linien hingegen die Concession zu entfallen, und an deren Stelle Unsere Zusage zu treten hat, es werde den Concessionären bezüglich dieser Linien der Vorzug vor anderen Bewerbern ertheilt werden, wenn sie dieselben Bedingungen eingehen unter welchen dritte Personen sich zum Baue und Betriebe dieser Bahnstrecken anbieten, und wenn die Concessionäre sich hiezu längstens drei Monate, nachdem ihnen die Bedingungen bekannt gegeben werden, rechtsverbindlich erklären, daß bewogen gefunden, den genannten Wittstellern nachfolgende Nachtrags-Eisenbahn-Concession zu ertheilen:

§. 1.

Wir überlassen demnach den genannten Concessionären: a) die bereits in Vertriebe befindliche Staats-Eisenbahn-Strecke von Krakau bis Dembica, sammt den Flügelbahnen nach Wieliczka und Niepolomice; b) die im Baue befindliche Strecke von Dembica nach Rzeszow, beide ab a) und b) erwähnten Strecken mit allem beweglichen und unbeweglichen Zugehör; Wir ertheilen ferner den Concessionären das Recht zum Ausbaue der ad b) angeführten Linie und zum Baue c) einer von Rzeszow nach Przemyśl zu führenden Locomotiv-Eisenbahn, und zum Betriebe sämmtlicher ad a), b), c) erwähnten Strecken für den Personen- und Sachen-Transport.

§. 2.

Die Concessionäre haben für die Ueberlassung des oben erwähnten unbeweglichen Vermögens keine Uebertragungs-Gebühr zu bezahlen, sondern auf Grundlage ihrer früheren Concession vom 3. März 1857 §. 26 für alle urkundlichen Ausfertigungen dieser Concessions-Urkunde nur eine fixe Stempelgebühr von Einem Gulden zu entrichten.

§. 3.

Wraz z prawem obrotu i użytkowania wymienionych w §. 1 kolei żelaznych, przechodzą także na akcyonaryuszów wszystkie prawa, Rządowi względem trzecich osób służące, o ile te prawa łączą się z obrotem i użytkowaniem pomienionych kolei, z drugiej strony zaś przyjmują na siebie akcyonaryusze wszelkie zobowiązania i powinności jakiegobądź rodzaju, odnoszące się do wzmiankowanych przestrzeni kolei.

§. 4.

O ile części objętej przestrzeni kolei budują się, a prowadzenie budowy mocą kontraktu pewnym przedsiębiorcom powierzonym jest, koncesyonaryusze wstępują względem tych przedsiębiorców we wszystkie służące prawa i przyjęte zobowiązania. Udzieli im się też zawierzytelniowych odpisów odnośnych kontraktów, a w razie potrzeby samych nawet oryginałów za rewersem i zwróceniem w swoim czasie.

§. 5.

Podobnie oddane będą koncesyonaryuszom do użytku wszelkie prace przygotowawcze i akta pertraktacyjne, odnoszące się do wymienionych w §. 1. kolei żelaznych. Wszystkie te dokumenta muszą być jednak dokładnie spisane, za poświadczeniem przyjęte, a po zrobionym użytku napowrót oddane.

§. 6.

Oddanie kolei żelaznych i ich przynależności ma rozpocząć się najdalej w przeciągu jednego miesiąca od dnia wygotowania niniejszego dokumentu koncesyi, i dalej z wszelkim możliwym pospiechem bez przerwy postępować.

Skarb najwyższy jest tylko zobowiązany oddać koleje żelazne z przynależnościami w takim stanie, w jakim znajdują się właśnie w porze oddawania, przyczem musi być dokładny inwentarz ułożony, i w dwóch exemplarzach przez pełnomocników oddającej i odbierającej strony podpisany.

§. 7.

Koncesyonaryusze wchodzi z dniem 1. Stycznia 1858. w używanie otwartych już obrotowi kolei żelaznych (§. 1. a). Do urządzenia służby i odbioru naznacza im się przeciąg czasu najdłużej sześciu miesięcy. Tymczasem będą organa Administracyi Państwa administrować koleje na rachunek, koszt i niebezpieczeństwo koncesyonaryuszów.

Administracya Państwa będzie się starać jednak wszelkie niedobory, jakieby w ciągu tego czasu wydarzyć się mogły, odebrać w drodze administracyjnej od swych, takowe zwrócić obowiązanych urzędników i sług, pokąd pozostają w służbie rządowej. W ciągu administracyi organów najwyższego Skarbu nie mogą

§. 3.

Mit dem Rechte zum Betriebe und zur Benützung der im §. 1 erwähnten Eisenbahnen gehen auch alle, dem Aerar gegen dritte Personen zustehenden Rechte an die Concessionäre über, insoferne diese Rechte mit dem Betriebe und der Benützung der gedachten Eisenbahnen verknüpft sind; wogegen auch alle wie immer gearteten, die gedachten Eisenbahnstrecken betreffenden Verpflichtungen und Leistungen von den Concessionären übernommen werden.

§. 4.

Insoferne Theile von den übernommenen Bahnstrecken im Baue begriffen sind und die Ausführung an bestimmte Unternehmer vertragsmäßig überlassen worden ist, treten die Concessionäre in alle gegen diese Unternehmer zustehenden Rechte und obliegenden Verbindlichkeiten, und es werden denselben beglaubigte Abschriften der bezüglichen Contracte, und für den eintretenden Fall der Nothwendigkeit, auch die Originalien gegen Empfangschein und feinerzeitige Zurückstellung überlassen.

§. 5.

Ebenso werden den Concessionären die auf den Bau der im §. 1 erwähnten Eisenbahnen Bezug nehmenden Vorarbeiten und Verhandlungs-Acte zur Benützung übergeben, sie müssen jedoch genau bezeichnet, als empfangen bescheiniget und nach erfolgter Benützung wieder zurückgestellt werden.

§. 6.

Die Uebergabe der Eisenbahnen und ihrer Zugehörungen soll längstens binnen Einem Monate, vom Tage der Ausfertigung der Concessions-Urkunde gerechnet, beginnen und ununterbrochen so schnell als thunlich fortgesetzt werden.

Das Aerar ist bloß verpflichtet, die Eisenbahnen und ihre Zugehörungen in dem Zustande zu übergeben, in welchem sie sich eben zur Zeit der Uebergabe befinden, worüber ein genaues Inventar verfaßt, und in zweifacher Ausfertigung von den Bestellten des Uebergebers und Uebernehmers unterzeichnet wird.

§. 7.

Die Concessionäre treten mit dem 1. Jänner 1858 in den Genuß der im Betriebe stehenden Eisenbahnen (§. 1 a). — Zur Einrichtung des Dienstes und zur Uebernahme wird den gedachten Concessionären eine Frist von längstens Sechs Monaten gewährt. In der Zwischenzeit werden die Bahnen von den Organen der Staatsverwaltung für Rechnung, auf Kosten und Gefahr der Concessionäre fort verwaltet.

Die Staatsverwaltung wird jedoch allfällige Abgänge, welche während dieser Zeit vorkommen sollten, von ihren ersatzpflichtigen Beamten oder Dienern, so lange dieselben nicht aus dem Staatsdienste getreten sind, im administrativen Wege hereinzubringen suchen. Während der durch die Organe des Aerars besorgten Verwaltung dürfen ohne

być bez przyzwolenia koncesyonaryuszów żadne inne czynione wydatki nad te, które wymaga porządný obrot kolei żelaznych, lub inne jakie nieodzowne potrzeby.

§. 8.

Z krakowskiego dworca kolei żelaznej oddane będą koncesyonaryuszom ku wyłącznemu lub wspólnemu używaniu te części, które według zdania Administracyi Państwa potrzebne są do dalszego porządnego obrotu na wymienionych w §. 1. ad a) kolejach. Stosunek koncesyonaryuszów do ościennój administracyi kolei uporządkuje osobny regulamin, od Administracyi Państwa w porozumieniu z koncesyonaryuszami ułożony.

§. 9.

Koncesyonaryusze są obowiązani, urzędnikom i sługom rządowym, którzy w czasie oddania kolei wspomnianych w §. 1. ad a) i b) w czynnej służbie na tych kolejach zostawać będą, a których zatrzymać nie zechcą, wypowiedzieć służbę w przeciągu sześciu miesięcy po objęciu kolei, i przez sześć miesięcy jeszcze po wypowiedzeniu służby wypłacać normalne ich należności. W razie jednakże, jeźliby tacy urzędnicy lub słudzy w ciągu terminu wypowiedzenia stali się niezdolnymi do służby, nie mogą oni domagać się żadnej płacy kwiescentów od koncesyonaryuszów, a nawet pensye i prowizye wdów i sierót Skarb najwyższy na siebie przyjąć powinien.

§. 10.

Koncesyonaryusze są obowiązani, oddane im w §. 1. i otwarte już obrotowi publicznemu koleje żelazne, jakoteż uboczne koleje do *Wieliczki* i *Niepolomic* uzupełnić; zaś przestrzeń kolei żelaznej z *Dębicy* do *Przemysła* do ostatniego Grudnia 1860. wykończyć, a względnie wybudować i obrotowi publicznemu otworzyć.

§. 11.

Przestrzeń kolei z *Przemysła* do *Lwowa* ma być do ostatniego Grudnia 1858. wybudowana i otworzona do użytku publicznego.

§. 12.

Za będące już w ruchu koleje żelazne z *Krakowa* do *Dębicy* i uboczne koleje do *Wieliczki* i *Niepolomic* łącznie z całym na kolejach galicyjskich znajdującym się *fundus instructus* w środkach obrotowych, który mają objąć koncesyonaryusze, jakoteż za budującą się przestrzeń z *Dębicy* do *Rzeszowa*, o ile Skarb najwyższyłożył już wydatki na nią, obowiązani są koncesyonaryusze Administracyi rządowej wynagrodzić wszelkie, do ostatniego Grudnia liczone

Zustimmung der Concessionäre, keine anderen als solche Auslagen gemacht werden, welche zum ordnungsmäßigen Betriebe der Eisenbahnen nothwendig, oder sonst unaufschiebbar sind.

§. 8.

Von dem Krakauer Bahnhofe werden den Concessionären diejenigen Theile zur ausschließlichen oder Mitbenützung überlassen, welche zur Fortsetzung des ordnungsmäßigen Betriebes der im §. 1 ad a) erwähnten Strecke nach dem Ermessen der Staatsverwaltung nothwendig erscheinen. Das Verhältniß der Concessionäre zu der angrenzenden Bahnverwaltung wird durch ein eigenes, von der Staatsverwaltung nach Einvernehmung der Concessionäre zu erlassendes Reglement geordnet werden.

§. 9.

Die Concessionäre sind verpflichtet, diejenigen zur Zeit der Uebergabe der im §. 1 ad a) et b) erwähnten Strecken, auf denselben in Verwendung stehenden Staatsbeamten und Dienern, welche sie nicht im Dienste behalten wollen, binnen sechs Monaten nach Uebernahme der Bahnen zu kündigen, und ihnen noch durch sechs Monate nach erfolgter Kündigung ihre normalmäßigen Bezüge zu leisten. Für den Fall aber, als solche Beamte und Diener binnen der Kündigungsfrist dienstunfähig werden, können sie keinen Ruhegenuß von den Concessionären ansprechen, und es müssen auch die Pensionen und Provisionen der Witwen und Kinder vom Aerar übernommen werden.

§. 10.

Die Concessionäre sind verpflichtet, die ihnen im §. 1 überlassenen, schon im Betriebe stehenden Eisenbahnen, so wie die Flügelbahnen nach Wieliczka und Niepolomice zu vervollständigen; die Eisenbahnstrecken von Dembica bis Przemysl aber bis letzten December 1860 auszubauen und beziehungsweise zu bauen und dem allgemeinen Verkehre zu übergeben.

§. 11.

Die Strecke Przemysl-Lemberg hat bis zum letzten December 1863 ausgebaut und dem Betriebe übergeben zu sein.

§. 12.

Für die bereits im Betriebe stehenden Eisenbahnen von Krakau bis Dembica und die Flügelbahnen nach Wieliczka und Niepolomice, mit Inbegriff des gesammten auf den galizischen Bahnen befindlichen, von den Concessionären zu übernehmenden fundus instructus an Fahrbetriebsmitteln, so wie für die im Baue befindliche Strecke von Dembica bis Rzeszow, insoferne für letztere vom Aerar bereits Auslagen bestritten wurden, haben die Concessionäre alle bis letzten October entfallenden Kosten und Auslagen im

koszta i wydatki w sumie ogólnej trzynastu milionów sto ośmdziesiąt i dziewięć tysięcy ośmset czterdzieści dwa złotych reńskich (13,189.842 zlr. m. k.) podług 20reńskiej stopy.

Nadto przyjmują na siebie koncesyonaryusze wszelkie od 1. Listopada 1857. wypadłe lub wypadające, do wspomnionych przestrzeni kolei lub do objętego *fundus instructus* odnoszące się należitości i wypłaty, bez względu na to, czy wynikają ze stosunków dawniejszych, czy przyszłych, zatem w szczególności także wszystkie, o jakich mowa będzie, wydatki wyrównawcze i wypłaty, wynikające z powodu zakupna gruntów, z powodu ukończonych już lub mających się ukończyć budowli, jakoteż z powodu innych zamówień.

§. 13.

Sumę zakupna (§. 12) mają akcyonaryusze Administracyi Państwa wypłacić w dziesięciu jednakowych ratach rocznych, z których pierwsza przypadnie dnia 1. Stycznia 1863. Zaczawszy od tego terminu mają być płacone od zapadających później rat i z każdą ratą także wzrastające stopniowo 3% procenta od każdoczesnej reszty kapitału. Ku uiszczeniu tej wypłaty mają koncesyonaryusze wystawić na sumę wykupna 13,189.842 zlr., i oddać Administracyi Państwa, *dziesięć* wolnych od stempla na c. k. centralną kasę Państwa opiekujących obligacyj długu, z których pierwsza, przypadająca z dniem 1. Stycznia 1863. bezprocentowa obligacya ma opiekować na 1,319.742 zlr., a każda z następnych dziesięciu, oprocentowanych, poczawszy od tego terminu po 3% rocznie na 1,318.900 zlr. (wszystko w 20reńskiej stopie).

Jeżeliby zaś Administracya Państwa co do wspomnionych w §. 1. przestrzeni kolei także jeszcze po d. 1. Listopada 1857. poniosła, lub miała ponieść jakie koszta, względem zwrócenia tych kwot, które koncesyonaryusze w każdym razie wynagrodzić powinni, osobna z nimi umowa zawartą będzie.

Za regularną wypłatę tych rat wraz z procentami w terminie przynależnym ręczy w pierwszej linii i z bezwarunkowem pierwszeństwem przed każdym innym długiem cała ruchoma i nieruchoma własność ustąpionych i później zbudowanych kolei żelaznych, tudzież cały przychód tak z kolei już w obrocie będących, jakoteż i tych, które do czasu przypadającego terminu wypłaty ukończone będą, tak dalece, że Administracya Państwa upoważnioną zostaje na ten wypadek niespodziewany, jeżeliby jedną z tych rat wraz z procentami nie zapłacono w zupełności na terminie, położyć natychmiast na rzecz tej zaległości areszt na własność wspomnioną, przychody z tych kolei zasekwestrować, i w drodze najkrótszej administracyjnój się zaspokoić.

Pauschalbeträge von Dreizehn Millionen, Einmalhundert neun und achtzig Tausend, achthundert zwei und vierzig Gulden. (13,189.842 fl. Conv. Mze.) im 20 fl. Fuße der Staatsverwaltung zu vergüten.

Die Concessionäre übernehmen ferner alle vom 1. November 1857 vorgefallenen oder vorfallenden, wie immer gearteten, die gedachten Bahnstrecken oder den übernommenen fundus instructus betreffenden Leistungen und Zahlungen, dieselben mögen sich auf Verhältnisse der Vergangenheit oder Zukunft beziehen, daher insbesondere auch alle zur Sprache kommenden Ausgleichungen und Berichtigungen aus Anlaß der Grund-Einlösungen, aus Anlaß der bereits vollendeten oder noch zu vollendenden Bauten, so wie aus Anlaß von Lieferungen oder sonstigen Bestellungen.

§. 13.

Die Zahlung des Ablösungsbetrages (§. 12) hat an die Staatsverwaltung von Seite der Concessionäre in 10 gleichen Jahresraten zu erfolgen, wovon die erste Rate am 1. Jänner 1863 fällig wird. Von diesem Termine angefangen sind für die später fällig werdenden Raten, und mit jeder Rate auch die stufenweisen 3% Zinsen des jeweiligen Capitalrestes zu entrichten. Zum Zwecke dieser Zahlungsleistung haben die Concessionäre über die Ablösungssumme von 13,189.842 fl. zehn stempelfreie, auf die k. k. Staats-Central-Casse lautende Schuldschreibungen auszustellen und der Staatsverwaltung zu übergeben, von welcher die erste am 1. Jänner 1863 fällige unverzinsliche auf 1,319.742 fl., die folgenden neun, von jenem Zeitpunkte an mit drei Procent verzinslichen Schuldschreibungen aber jede auf 1,318.900 fl. (alles im 20 fl. Fuße verstanden) zu lauten hat.

Insoferne die Staatsverwaltung in Betreff der im §. 1 erwähnten Bahnstrecken auch noch seit dem 1. November 1857 Zahlungen geleistet hat, oder noch leisten sollte, wird über die Rückzahlung dieser, von den Concessionären jedenfalls zu ersetzenden Beträge, mit denselben eine besondere Vereinbarung getroffen werden.

Für die richtige Bezahlung dieser Raten sammt Zinsen an dem jeweiligen Verfallstage haftet in Erster Linie und mit unbedingtem Vorzuge vor jeder anderen Schuld das ganze bewegliche und unbewegliche Eigenthum der überlassenen und noch vervollständigten Bahnen, und das gesammte Erträgniß der bereits im Betriebe befindlichen, so wie jener bis zum Verfallstage zu eröffnenden Eisenbahnstrecken dermaßen, daß die Staatsverwaltung berechtigt ist, in dem unerwarteten Falle, daß eine dieser Raten sammt Zinsen am Verfallstage nicht vollständig bezahlt würde, sogleich für den betreffenden Betrag auf besagtes Eigenthum Beschlagnahme zu legen, die Bahn-Erträgnisse zu sequestriren, und sich auf dem kürzesten administrativen Wege daraus bezahlt zu machen.

§. 14.

Administracya Państwa zaręcza koncesyonaryuszom dla kolei żelaznych koncesyą niniejszą im ustąpiony roczny $5\frac{1}{3}\%$ przychód od wyłożonego na koncesyonowane koleje żelazne i istotnie wykazanego kapitału wkładowego (zaczem co do wspomnionej w §. 12. sumy zakupna w miarę rat istotnie wypłaconych), pod warunkami w §. 11. koncesyi z d. 3. Marca 1857. zawartemi, jak dalece w niniejszym dokumencie koncesyi nie zawierają się odnienne postanowienia.

§. 15.

Taryfa jezdna i od przesówek, przepisana w dokumencie koncesyi z d. 3. Marca 1857., zastosowana być ma w całej jej osnowie zawartych w niej postanowień także i do objętych teraz kolei żelaznych.

§. 16.

§§. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 25. i 27. koncesyi z 3. Marca 1857., o ile niniejszą koncesyą zmiany nie doznały, zastosowane być mają także i do terażniejszego ustąpienia kolei żelaznej, a to w ten sposób, że prawa i zobowiązania, wynikające z tych §§. tak dla Administracyi Państwa, jak i dla koncesyonaryuszów, utrzymane być mają w całej ich objętości także i co do teraz objętych kolei żelaznych.

§. 17.

§. 19. dokumentu koncesyi z 3. Marca 1857. ma być zastosowany także i co do objętych teraz kolei żelaznych, ileże po upływie lat 30 od dnia wydania terażniejszego dokumentu koncesyi ma Rząd zawsze mieć prawo wykupna oddanych teraz kolei żelaznych, na zasadzie ustanowionego w nim sposobu rachuby. Ta kwota przeciętna, jaka wyrachowana być ma w powyższy sposób, nie może jednak mniej wynosić jak $5\frac{1}{5}\%$ od kapitału wkładowego.

§. 18.

Koncesyonaryuszom dozwala się zawiązać stowarzyszenie na akcyę tak co do przestrzeni ustąpionych dawniejszym dokumentem koncesyi z dnia 3. Marca 1857. jak i terażniejszym, przyczem zastosować się należy do statutów potwierdzonych Mojém postanowieniem z dnia 1. Siępnia 1857., i zachować następujące przepisy: a) Pierwsza emisya oznaczonego kapitału akcyjnego w sumie *czterdziestu milionów*, wynosić ma tylko *piętnaście milionów* złotych reńskich, zaczem wkładki założycieli i subskrybentów pierwotnych zniża

§. 14.

Die Staatsverwaltung gewährleistet den Concessionären für die, mit der gegenwärtigen Concessions-Urkunde überlassenen Eisenbahnen ein jährliches Fünf Ein Fünftel procentiges Erträgniß von dem auf die concessionirten Bahnen wirklich verwendeten und nachgewiesenen Anlage-Capitale (also rücksichtlich des im §. 12 erwähnten Ablösungs-Betrages nach Maßgabe der wirklich geleisteten Ratenzahlungen) unter den im §. 11 der Concession vom 3. März 1857 enthaltenen Modalitäten, insoferne in dieser Concessions-Urkunde keine abweichenden Bestimmungen enthalten sind.

§. 15.

Der im §. 13 der Concessions-Urkunde vom 3. März 1857 festgesetzte Fahr- und Frachten-Tarif soll nach dem ganzen Inhalte der dort ausgedrückten Bestimmungen auch auf die gegenwärtig übernommenen Bahnen Anwendung finden.

§. 16.

Die §§. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 25 und 27 der Concession vom 3. März 1857 sollen, soweit sie durch diese Urkunde keine Abänderung erfahren, auch auf die gegenwärtige Bahn-Ueberlassung angewendet werden, so zwar, daß die aus diesen §§. sowohl für die Staatsverwaltung, als auch für die Concessionäre hervorgehenden Rechte und Verbindlichkeiten, auch rücksichtlich der gegenwärtig übernommenen Eisenbahnen in ihrem ganzen Umfange aufrecht erhalten bleiben.

§. 17.

Der §. 19 der Concessions-Urkunde vom 3. März 1857 soll auch rücksichtlich der gegenwärtig übernommenen Eisenbahnen insoferne Anwendung finden, daß der Staat nach Verlauf von 30 Jahren nach dem Tage der gegenwärtigen Concessions-Urkunde jederzeit das Recht haben soll, die gegenwärtig übergebenen Eisenbahnen auf Grund der daselbst festgesetzten Berechnungsart einzulösen. Dieser auf vorstehende Weise zu ermittelnde Durchschnittsbetrag darf jedenfalls nicht weniger als $5\frac{1}{5}\%$ des Anlage-Capitals betragen.

§. 18.

Den Concessionären wird gestattet, sowohl rücksichtlich der in der früheren Concessions-Urkunde ddto. 3. März 1857, als rücksichtlich der, durch die gegenwärtige Urkunde überlassenen Strecken eine Actiengesellschaft zu gründen, bei welcher Gründung die mit Meiner Entschließung ddto. 1. August 1857 bereits genehmigten Statuten mit folgenden Modificationen zu Grunde zu legen sind: a) Die erste Emission des festgesetzten Actien-Capitals pr. Vierzig Millionen Gulden hat bloß Fünfzehn Millionen Gulden zu betragen, und werden daher die Beträge der Gründer und ursprünglichen

się na trzy ósme części podpisanego kapitału akcyjnego. *b)* Na rachunek sumy akcyjnej, zredukowanej na *piętnaście milionów*, mają założyciele i pierwotni subskrybenci złożyć w ciągu *dwóch* miesięcy po wygotowaniu tego dokumentu koncesyi *dziesięć*-procentową wkładkę w gotowiznie, i nie będzie się żądać dalszej wpłaty przed 1. Stycznia 1859. *c)* Każdy z założycieli i subskrybentów pierwotnych ma Administracyi Państwa złożyć oświadczenie prawnie obowiązujące, że oprócz złożonej *dziesięcio*-procentowej wkładki, uiszczy natychmiast i punktualnie dalszą *dwudziesto*-procentową należność z przypadającej na części akcyjnej, jeżeli ta wypłata (jednakże na żaden wypadek przed 1. Stycznia 1859.) będzie żądaną. Od innej rękojmi, jak tej, iż złożone będą 30 procentu kapitału, na *piętnaście milionów* zredukowanego, uwalnia się założycieli pierwotnych i subskrybentów jako takich, zaczem także ustać ma i wyrzeczona w dokumencie koncesyi z 3. Marca 1857. rękojnia niepodzielna za ustanowiony kapitał akcyjny. — Natomiast rozumieć się samo przez się, że akcyonaryusze (a zatem założyciele i subskrybenci pierwotni jako tacy) w razie niewypłacenia dalej żądanych rat akcyjnych doznają wszystkich szkodliwych następności, które w tej mierze w ustawie są wyrzeczony. *d)* Skoro dziesięć procentu pierwszej emisji akcyjnej w sumie *piętnastu milionów złr.* zapłaconych będzie, a założyciele i subskrybenci pierwotni złożą już wspomniane pod *c)* zapewnienie względem zobowiązania się do wypłaty dalszych dwudziestu procentów kapitału tego, natenczas może zawiązane stowarzyszenie na akcyje uważać się za ukonstytuowane. Akcyje jednak wydane być mają subskrybentom dopiero po 1. Stycznia 1859., a to po uiszczeniu zapewnionego przez nich dalszego procentu dwudziestego. *e)* Postanowienia zawarte w §. 51. ustawy z 3. Marca 1857. co do zgaśnięcia gwarancyi rządowej za procenta umorzonego kapitału akcyjnego, mają pozostać w swój mocy. To jednak nie przeszkadza temu, ażeby później, gdy na mocy wspomnionego §. 51. plan umorzenia akcyj zostanie sporządzony, i władzom do zatwierdzenia przedłożony, ze strony najwyższego Skarbu nie nastąpiło tytułem zaliczki uzupełnienie przypadającej za umorzone akcyje należności na rzecz funduszu umorzenia, a to z wymiarem takiego procentu jaki jest potrzebny do przeprowadzenia ustanowionego planu amortyzacyi. *f)* Administracya Państwa zastrzega sobie mianować dwóch radców administracyjnych z oznaczonymi w ustawie prawami. Tych dwóch radców administracyjnych może tylko administracya Państwa odwoływać, lub innymi zastąpić. Nakoniec ci dwaj radcy, mianowani od Administracyi Państwa, nie mają być policzeni do rzędu tych, którzy podług ustawy krajowcami być mają, ani do tych, którzy w Wiedniu zamieszkali być muszą.

Ostrzegając surowo, by nikt nie wazył się sprzeciwiać temu przywilejowi, i nadając koncesyonaryuszom prawo domagać się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, wydajemy oraz wszystkim władzom Naszym, do

Subscribenten auf Drei Achtel des gezeichneten Actien-Capitals herabgesetzt. b) Auf die mit Fünfzehn Millionen Gulden reducirte Actien-Summe ist von den Gründern und ursprünglichen Subscribenten binnen zwei Monaten nach Ausfertigung dieser Concessions-Urkunde eine zehnprocentige Voreinzahlung zu leisten, dagegen soll vor dem 1. Jänner 1859 eine weitere Einzahlung nicht gefordert werden. c) Jeder Gründer und ursprüngliche Subscribent hat der Staatsverwaltung eine rechtsverbindliche Erklärung zu übergeben, daß er nebst der geleisteten Einzahlung von 10%, noch weitere zwanzig Procent des auf ihn entfallenden Actien-Antheils sogleich und pünctlich einzahlen werde, wenn diese Einzahlung (jedoch in keinem Falle vor dem 1. Jänner 1859) eingefordert wird. Einer weiteren Haftung als jener für die Aufbringung von dreißig Procent des reducirten Capitals von Fünfzehn Millionen sind die Gründer und ursprünglichen Subscribenten als solche enthoben, daher auch die im §. 22 der Concessions-Urkunde ddo. 3. März 1857 ausgesprochene Solidar-Haftung für das ursprünglich bestimmt gewesene Actien-Capital zu entfallen hat. Dagegen versteht es sich von selbst, daß die Actionäre (und daher auch die Gründer und ursprünglichen Subscribenten als solche) im Falle der Nichteinzahlung der ferner eingeforderten Actien-Raten, alle nachtheiligen Folgen treffen, welche in den Statuten diesfalls festgesetzt sind. d) Sobald zehn Procent der ersten Actien-Emission von Fünfzehn Millionen Gulden geleistet worden sind, und die Gründer und ursprünglichen Subscribenten die ad c) erwähnte Versicherung über die Zahlungs-Verpflichtung der weiteren zwanzig Procent dieses Capitals abgegeben haben, kann sich die gegründete Actien-Gesellschaft als constituirte erklären. Die Actien sind jedoch erst nach dem 1. Jänner 1859 den Actien-Zeichnern, nachdem sie die Zahlung der versicherten weiteren zwanzig Procent geleistet haben, hinauszugeben. e) Bei der in dem §. 51 der Statuten vom 3. März 1857 enthaltenen Bestimmung über das Erlöschen der Garantie des Staates für die Zinsen des getilgten Actien-Capitals hat es zu verbleiben. Dieses schließt jedoch nicht aus, daß, wenn in Gemäßheit desselben §. 51 der Tilgungsplan der Actien entworfen und der Genehmigung der Behörden unterzogen sein wird, von Seite des Staatschazes eine Ergänzung des auf die getilgten Actien entfallenden Erträgnisses für den Tilgungsfond bis zu jenem Zinsenausmaße vorschubweise stattfindet, das erforderlich ist, um den festgesetzten Tilgungsplan durchzuführen. f) Wird der Staatsverwaltung vorbehalten, zwei Verwaltungsräthe mit den statutenmäßigen Rechten zu ernennen. Diese zwei Verwaltungsräthe können bloß von der Staatsverwaltung zurückberufen oder ersetzt werden. Auch sind die von der Staatsverwaltung zu ernennenden zwei Verwaltungsräthe in die Zahl derjenigen, welche statutenmäßig Inländer sein, dann jener, welche in Wien ihren Wohnsitz haben müssen, nicht einzurechnen.

Indem Wir Jedermann ernstlich verwarnen, diesem Privilegium entgegen zu handeln, und den Concessionären das Recht einräumen, wegen des erweislichen Schadens vor Unseren Gerichten auf Erfaß zu dringen, ertheilen wir sämmtlichen Behörden, die es

których to należy, wyraźny rozkaz, azeby czuwały pilnie i starannie nad zachowaniem tego przywileju i wszystkich zawartych w nim postanowień.

W dowód tego wydajemy niniejszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią w Naszém rezydencyonalném i stołeczném mieście Wiedniu, dnia siódmego miesiąca Kwietnia w roku zbawienia tysięcznym ósmsetnym pięćdziesiątym ósmym, a Naszego panowania dziesiątym.

Franciszek Józef m. p.

Kawaler de Toggenburg m. p.

Na wyraźny rozkaz Jego C. K. Apostolskiej Mości:

Dr. Wincenty Mały m. p.

17.

**Obwieszczenie e. k. galicyjskiego Namiestnictwa
z dnia 8. Maja 1858. l. 13.964.**

wydane do wszystkich konsystorzów, e. k. urzędów obwodowych, do prokuratury skarbowej, magistratu lwowskiego, i wyższego Sądu krajowego.

o kompetencji do postępowania przy legitymacjach dzieci nieprawego łoża.

Z powodu zaszyłych zapytań o postępowaniu w sprawach legitymacyjnych, wysokie Ministerjum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z w. Ministerstwami Wyznań i Sprawiedliwości, wydało dekretami z d. 24. Września 1857. l. 11.634, tudzież z d. 28. Marca 1858. l. 28.608 i 36.067, następujące postanowienia:

1. Kompetencya sądów w sprawach legitymacyjnych ma, wyjąwszy przypadek sporu prawnego, odnosić się jedynie do legitymacji z łaski Monarchy.

2. Jeżeli rodzice dziecięcia zapisanego w metrykach jako nieślubne, udają się z odniesieniem się do później zawartego małżeństwa o sprostowanie metryki do swego pastérza, tedy tenże ich tylko odesłać ma do dotyczącej władzy politycznej, do której prózba wniesioną być powinna.

3. Że władze polityczne w sprawach legitymacyjnych dzieci nieprawego łoża, które do ich kompetencji należą, w ogóle także śledztwa zaprzysiężone lub zastępujące przysięgi przesłuchiwanie świadków w drodze politycznej, przedsiębrać mogą, i że jeżeli co do kwestyi względem legitymacji *per subsequens matrimonium* śledztwa w przedmiocie ojcostwa przedsięwzięte być mają takowe, równie jak wyroki względem wpisów do ksiąg metrykalnych, jakie

betrifft, den gemessenen Befehl, über dieses Privilegium und alle darin enthaltenen Bestimmungen strenge und sorgfältig zu machen.

Urkund dessen erlassen Wir diesen Brief, besiegelt mit Unserem größeren Insignel in Unserer Reichs-Haupt- und Residenzstadt Wien am siebenten Monatstage April im Jahre des Heils Eintausend Acht Hundert und fünfzig acht, Unserer Reiche im zehnten Jahre.

Franz Joseph m. p.

Loggenburg m. p.

Auf ausdrücklichen Befehl Seiner k. k. apost. Majestät:

Dr. Vincenz Maly m. p.

17.

**Kundmachung der k. k. galiz. Statthalterei vom 8. Mai 1858
Zahl 13964,**

an sämtliche Consistorien, k. k. Kreisbehörden, Finanzprocuratur, Lemberger Magistrat und Ober-Landes-Gericht,

über die Competenz bei Behandlung der Legitimation unehelicher Kinder.

Aus Anlaß vorgekommener Anfragen, über die Behandlung der Legitimations-Angelegenheiten, hat das hohe Ministerium des Innern im Einvernehmen mit den hohen Ministerien des Cultus und der Justiz, mit Decreten vom 24. September 1857 Z. 11634, dann vom 28. März 1858 Z. 28608 et 36067, folgende Bestimmungen festzustellen gefunden:

1. Die Competenz der Gerichte in Legitimationsfällen hat sich außer dem Falle eines Rechtsstreites lediglich auf die Legitimation durch Begünstigung des Landesfürsten zu beziehen.

2. Wenn sich Eltern eines unehelich matrikulirten Kindes mit Beziehung auf ihre nachgefolgte Ehe wegen der Matrikelberichtigung an den Seelsorger wenden, so hat Letzterer lediglich sie an die betreffende politische Behörde zur Anbringung ihres Ansuchens zu weisen.

3. Daß die politischen Behörden in jenen Legitimations-Angelegenheiten unehelicher Kinder, welche zu ihrer Competenz gehören, im Allgemeinen auch Erhebungen und eidliche oder eidesstattliche Zeugenvernehmungen im politischen Wege vornehmen können, und daß, wenn Behufs der Frage wegen Legitimation per subsequens matrimonium Erhebungen über die Vaterschaft zu pflegen sind, diese, so wie das Erkenntniß über die zufolge des gewonnenen Resultats in der Matrikel vorzunehmenden Eintragungen

w skutek uzyskanego rezultatu wykonane być mają. do władz politycznych należą, i że przedmiot ten wtedy tylko do sądów należy, jeżeli przytém skargę w tym przedmiocie wniesiono. w którymto przypadku w skutek wyroku sądowego także zmiany, przez władzę polityczną w metrykach chrztu przedsięwzięte, mogą być znowu cofnięte.

4. Że wyznaczona ze strony władz politycznych w obrębie ich kompetencji legitymacya dziecięcia urodzonego z nieprawego łoża także w odnośnej metryce chrztu w sposób uwagi uwidocznioną być ma, i że pr.eto władza polityczna, względem legitymacyi wyrokująca, także odpowiednie uwidocznienie w metryce chrztu zarządzić powinna.

Te wysokie postanowienia w związku z normalnemi przepisami z d. 19. Listopada 1813. l. gub. 42.087 (drukowany okólnik), tudzież z dnia 6. Czerwca 1820. l. gub. 22.746 i z d. 1. Sierpnia 1835. l. gub. 43.591 (Zbiór praw prow.) ogłaszają się dla wiadomości i zastosowania się.

Gołuchowski m. p.

18.

**Ogłoszenie c. k. lwowskiego Namiestnictwa z d. 13. Maja 1858.
liczba 19.790,**

że wynagrodzenie indywiduów sanitarnych za polityczne usługi sanitarne według rozporządzenia o należytościach z d. 17. Lutego 1855. Dz. praw P. nr. 33., począwszy od 15. Czerwca 1858. odbywać się powinno.

Wysokie c. k. Ministerjum Spraw Wewnętrznych uznało potrzebę reskryptem z d. 4. Maja r. b. l. 3.412 rozporządzić, że tymczasowo do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia o organizacyi niższej służby sanitarnej, rozporządzenie o należytościach z d. 17. Lutego 1855. Dz. pr. P. nr. 33 *) także do politycznych usług sanitarnych, pełnionych przez osoby sanitarne, ze strony urzędów powiatowych do tego użyte, a nie umyślnie na to już ustanowione, ma być zastosowane.

Równocześnie c. k. Ministerjum Spraw Wewnętrznych udzieliło upoważnienie c. k. Namiestnictwu, ażeby tam, gdzie takie usługi częściej i regularnie odbywać się zwykły, a ryczałtowanie należytości lekarskich okazuje się korzystniejszém, niż remuneracya według wspomnionego obliczenia należytości, przyzwolić na tryb ryczałtowania, z resztą zaś nakazało czuwać nad tém, ażeby się do Skarbu Państwa nie udawano z nienależytymi rachunkami.

Gołuchowski m. p.

*) Dziennik rządowy, rok 1855. oddział I., część III., nr. 32.

den politischen Behörden zustehe, und daß der Gegenstand nur dann vor die Gerichte gehört, wenn bei denselben eine dießfällige Klage eingebracht wird, in welchem Falle in Folge eines gerichtlichen Erkenntnisses auch die von der politischen Behörde in der Taufmatrikel vorgenommenen Aenderungen wieder rückgängig gemacht werden können.

4. Daß die vor den politischen Behörden innerhalb ihrer Competenz ausgesprochene Legitimation eines unehelich gebornen Kindes, auch in der bezüglichen Taufmatrikel anmerkungsweise ersichtlich gemacht werden müsse, und daß daher die politische Behörde, welche über die Legitimation erkennt, auch die entsprechende Ersichtlichmachung in der Taufmatrikel zu veranlassen hat.

Diese hohen Bestimmungen werden im Zusammenhange mit den Normal-Vorschriften vom 19. November 1813 Gub. Z. 42087 (gedrucktes Kreisschreiben), dann vom 6. Juni 1820 Gub. Z. 22746, und vom 1. August 1835 Gub. Z. 43591 (Prov. Ges. Sammlung) zur Kenntniß und Darnachachtung kund gemacht.

Goluchowski m. p.

18.

Kundmachung der k. k. Lemberger Statthaltereı vom 13. Mai 1858 Zahl 19790,

daß die Entlohnung der Sanitäts-Individuen für politische Sanitätsdienstleistungen nach der Gebühren-Verordnung vom 17. Februar 1855, N. G. Bl. Nr. 33 vom 15. Juni 1858, einzutreten habe.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat mit Erlaß vom 4. Mai d. J. Z. 3412 zu verfügen befunden, daß einstweilen bis zur definitiven Entscheidung über die Organisirung des untern Sanitätsdienstes die Gebühren-Verordnung vom 17. Februar 1855, N. G. Bl. Nr. 33*), auch auf die politischen Sanitätsdienstleistungen der von den Bezirksämtern hiezu verwendeten, und nicht eigens hiefür schon bestellten Sanitäts-Personen Anwendung zu finden habe.

Gleichzeitig hat das hohe k. k. Ministerium des Innern die k. k. Statthaltereı ermächtigt, dort wo derlei Dienstleistungen häufiger und regelmäßig vorzukommen pflegen, und sich die Pauschalirung der ärztlichen Gebühren als vortheilhafter als die Remunerirung nach der gedachten Gebühren-Verrechnung herausstellt, die Modalität der Pauschalirung zu gestatten, übrigens aber angeordnet, darüber zu wachen, daß der Staatsschatz nicht mit ungebührlichen Aufrechnungen in Anspruch genommen werde.

Goluchowski m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1855, 1. Abthl. III. Stück Nr. 32.

19.

Obwieszczenie c. k. galicyjskiego Namiestnictwa

z d. 21. Maja 1858. l. 21.960,

którem reskrypt c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej z d. 16. Maja 1858. l. 17.989, o możebności wydawania kopii operatów katastralnych stronom, własności gruntowej nie posiadającym, podaje się do wiadomości powszechnej.

Według reskryptu c. k. jeneralnej Dyrekcji Katastru podatku gruntowego z d. 3. Lutego 1858. l. 42.417/1.320. II., raczył Jego C. K. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 21. Października 1857. najlaskawiej zezwolić, ażeby kopie map katastralnych nie tylko posiadaczom gruntów, lecz także przedsiębiorstw prywatnym i stronom, które wprawdzie nie są posiadaczami gruntów w dotyczących gromadach (gminach), udowodnią jednak potrzebę kopii map katastralnych, na każdorazowe osobne podanie były wydawane.

Dotyczące prośby mają być podawane do c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej.

Gołuchowski m. p.

20.

Reskrypt c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z d. 22. Maja 1858.

liczba 21.465,

względem wystawiania certyfikatów śmierci dla zmarłych z Meklenburga i Szwareburga.

W skutek reskryptu wys. Ministryum Wyznań i Oświecenia z d. 7. Maja 1858. l. 7.301 pastérze dusz prowadzący metryki, mają także w przypadkach śmierci przynależnych do Meklenburga i Szwareburga wystawiać z urzędu bezpłatnie od stempla wolne certyfikaty śmierci, i takowe za pośrednictwem wyższych władz duchownych do c. k. Namiestnictwa przysłać.

Gołuchowski m. p.

21.

Reskrypt c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z d. 31. Maja 1858.

liczba 22.904,

względem wynagrodzenia kosztów pielęgnowania publicznym szpitalem powszechnym z funduszu krajowego.

Wysokie c. k. Ministryum Spraw Wewnętrznych oznajmiło reskrytem z d. 23. Maja r. b. l. 12.716/845., co następuje: Z powodu uczynionego ze

19.

Kundmachung der k. k. galiz. Statthalterei vom 21. Mai 1858
Zahl 21960,

womit der Erlaß der k. k. Finanz-Landes-Direction vom 16. Mai 1858, die Zulässigkeit der Ausfolgung von Copien der Katastraloperate an nicht grundbesitzende Parteien, zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Laut Erlasses der k. k. General-Direction des Grundsteuer-Katasters vom 3. Februar 1858 Z. 42417/1320 II., haben Seine k. k. Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 21. October 1857 allergnädigst zu gestatten geruht, daß Katastral-Mappencopien nicht nur Grundbesitzern, sondern auch Privat-Unternehmungen und Parteien, welche zwar nicht Grundbesitzer der betreffenden Gemeinden sind, aber den Bedarf an Katastral-Mappencopien nachweisen, über ihr jeweiliges specielles Einschreiten verabfolgt werden dürfen. Die diesfälligen Gesuche sind der k. k. Finanz-Landes-Direction vorzulegen.

Goluchowski m. p.

20.

Erlaß der k. k. galizischen Statthalterei vom 22. Mai 1858
Zahl 21465,

in Betreff der Ausstellung von Todtenscheinen beim Ableben von Ausländern in Mecklenburg und Schwarzburg.

In Folge Erlasses des hohen Ministeriums für Cultus und Unterricht ddo. 7. Mai 1858 Z. 7301, haben die matrikelführenden Seelsorger auch bei Todesfällen der Angehörigen von Mecklenburg und Schwarzburg unentgeltlich stempelfreie Todtenscheine von Amtswegen auszustellen und solche mittelst der geistlichen Oberbehörden an die k. k. Statthalterei einzusenden.

Goluchowski m. p.

21.

Erlaß der k. k. galizischen Statthalterei vom 31. Mai 1858
Zahl 22904,

wegen Vergütung der Verpflegskosten an die öffentlichen allgemeinen Spitäler aus dem Landesfonde.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat mit Erlaß vom 23. Mai d. J. Z. 12716/845 Folgendes anher bedeutet:

Aus Anlaß der von einer k. k. Landesstelle gestellten Anfrage: ob die den öffentlichen allgemeinen Spitälern in Gemäßheit der h. o. Erlässe vom 6. Mai 1855 Z. 6382 (1854) und 4. December 1856 Z. 26041, aus den Landesfondem zu leistenden Verpflegskosten-Vergütungen reel, oder aber zur Evidenzhaltung der nach Möglichkeit von den zahlungspflichtigen Partelen wieder hereinzubringenden dießfälligen Rückerlöse nur vorschußweise zu verrechnen seien, wird der k. k. Landesstelle einverständlich mit der k. k. Obersten-Rechnungs-Controlsbehörde eröffnet, daß die erwähnten Vergütungen aus dem Landesfonde an die öffentlichen Spitäler definitiv zu verausgaben sind.

Soluchowski m. p.

